

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΡΙΚΑΛΩΝ
ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ : ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

Αριθμός απόφασης 126/2018

(αρ. κατ. δικογράφου : ΑσφΜ10/12.1.2018)

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΡΙΚΑΛΩΝ

Συγκροτήθηκε από τη Δικαστή,

Φανή Βακράτσα, Πρόεδρο Πρωτοδικών, χωρίς τη σύμπραξη γραμματέα,

συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του

στις 18/4/2018

για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΗΣ ΑΙΤΟΥΣΑΣ : Αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρίας με την επωνυμία «GEOGRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ ενιαίος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης και είσπραξης του συγγενικού δικαιώματος και των παραγωγών υλικών φορέων ήχου και των ερμηνευτών – εκτέλεστών καλλιτεχνών», με το διακριτικό τίτλο «GEOGRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ», που εδρεύει στην Αθήνα, Λαζ. Σώχου 4 και εκπροσωπείται νόμιμα, ΑΦΜ 997495285, Δ.Ο.Υ Ν. Ψυχικού, η οποία παραστάθηκε διά του πληρεξουσίου δικηγόρου της Εμ. Γεωργακάκη (ΔΣΑ 32073),

ΤΩΝ ΚΑΘ' ΩΝ Η ΑΙΤΗΣΗ : 1) στην εκμετάλλευση του οποίου ανήκει η καφετέρια με τίτλο που βρίσκεται στην επί της οδού , στην εκμετάλλευση του οποίου ανήκει η καφετέρια με τον διακριτικό τίτλο (που βρίσκεται στα επί της οδού , 3) με την επωνυμία , νομίμως εκπροσωπούμενης, στην εκμετάλλευση της οποίας ανήκει η καφετέρια με τον διακριτικό τίτλο που βρίσκεται στα οδός , 4) , στην εκμετάλλευση της οποίας ανήκει το καφέ με τον διακριτικό τίτλο , που βρίσκεται στο 5) στην εκμετάλλευση της οποίας ανήκει το εστιατόριο-μεζεδοπωλείο με διακριτικό τίτλο που βρίσκεται στα επί της οδού) του στην εκμετάλλευση του οποίου ανήκει η καφετέρια με τον διακριτικό τίτλο το οποίο βρίσκεται στην επί της οδού)

του στην εκμετάλλευση του οποίου ανήκει
εστιατόριο με τον διακριτικό τίτλο το οποίο βρίσκεται στην
επί της οδού και το εστιατόριο με το διακριτικό τίτλο
το οποίο βρίσκεται επίσης στην επί της οδού
8) του στην

εκμετάλλευση του οποίου ανήκει η καφετέρια με τον διακριτικό τίτλο η
οποία βρίσκεται στη 9) του
στην εκμετάλλευση του οποίου ανήκει η ταβέρνα με τον διακριτικό τίτλο η
οποία βρίσκεται στην στην τοποθεσία . Ως προς τους 2^ο, 3^ο,
5^ο, 6^ο, 7^ο, 8^ο, 9^ο από τους καθ' ων, οι οποίοι ήταν απόντες, δηλώθηκε παραίτηση από
το δικόγραφο, ενώ ο 1^{ος} και 4^ο, κατά την εκφώνηση της υποθέσεως από τη σειρά του
εκθέματος δεν εμφανίστηκαν, ούτε εκπροσωπήθηκαν από πληρεξούσιο δικηγόρο.

Η αιτούσα, ζητεί να γίνει δεκτή η από 12.1.2018 αίτησή της, η οποία
κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου με αριθμό κατάθεσης
ΑσφΜ10/12.1.2018 η οποία προσδιορίσθηκε για να συζητηθεί κατά τη δικάσιμο της
7.2.2018 και μετά από αναβολή για την παραπάνω δικάσιμο.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης, η αιτούσα ζήτησε να γίνουν δεκτά όσα
προφορικά ισχυρίσθηκε .

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ:

Η αιτούσα, με προφορική δήλωση του πληρεξουσίου της δικηγόρου,
που καταχωρήθηκε στο δικόγραφο της αίτησης με σημείωση της Δικαστικής
ελλείψει τήρησης πρακτικού συνεδρίασης, παραιτήθηκε από το δικόγραφο της
αίτησης ως προς τους 2^ο, 3^ο, 5^ο, 6^ο, 7^ο, 8^ο, 9^ο πριν το Δικαστήριο προχωρήσει
στην προφορική συζήτηση της ουσίας της υπόθεσης. Επομένως, ως προς
αυτούς θεωρείται πως η αίτηση δεν ασκήθηκε και η εκκρεμής δίκη καταργείται
(άρθρα 294, 295 παρ. 1 και 297 ΚΠολΔ, που εφαρμόζονται κατ' αναλογία και
στην προκειμένη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων - βλ. σχετ. ΜΠρΘ:α
19989/2003, ΜΠρΑθ 6156/1995, ΝΟΜΟΣ).

Από την υπ' αριθμ. 8925/19.1.2018 έκθεση επιδόσεως του δικαστικού
επιμελητή στο Πρωτοδικείο Τρικάλων Ν. Τσιακάρα, που προσκομίζει η
αιτούσα, προκύπτει ότι επικυρωμένο ακριβές αντίγραφο της κρινομένης

αίτησεως με πράξη ορισμού δικάσιμου για την, αρχικώς ορισθείσα, δικάσιμο της 7.2.2018, με κλήση προς συζήτηση στην εν λόγω δικάσιμο, επιδόθηκε νόμιμα στον 1^ο καθ' ου Κατά την, ως άνω, δικάσιμο η συζήτηση της υποθέσεως αναβλήθηκε, ερήμην του καθ' ου, για την παρούσα δικάσιμο, η δε αιτούσα επέδωσε στον καθ' ου το, υπ' αριθμ. 14/2018 πρακτικό αναβολής της γραμματέα αυτού του Δικαστηρίου (βλ. την υπ' αριθμ. 9054/3.4.2018 έκθεση επιδόσεως του ίδιου ως άνω δικαστικού επιμελητή). Κλητεύθηκε επομένως, νόμιμα και εμπρόθεσμα ο 1^{ος} καθ' ου για την παρούσα δικάσιμο. Επομένως, εφόσον ο τελευταίος δεν εμφανίσθηκε στη δικάσιμο αυτή, κατά την οποία εκφωνήθηκε η υπόθεση από το οικείο έκθεμα και με τη σχετική της σειρά, πρέπει να δικαστεί ερήμην, πρέπει όμως να προχωρήσει η συζήτηση σαν να ήταν κι αυτός παρών (ΤΖΙΦΡΑΣ Ασφαλιστικά Μέτρα Έκδ. 1980 σελ. 43). Περαιτέρω, ως προς την 4^η καθ' ης πρέπει επίσης να εξετασθεί η νομική και ουσιαστική βασιμότητα της αιτήσεως, ερήμην της, καθόσον δεν εμφανίσθηκε, μολονότι νομότυπα και εμπρόθεσμα κλητεύθηκε για να παραστεί στην αρχικά ορισθείσα δικάσιμο (βλ. την υπ' αριθ. 8091/16.1.2018 έκθεση επίδοσης του ίδιου δικαστικού) κατά την οποία παραστάθηκε διά της πληρεξουσίου δικηγόρου της Νικολέττας Μπρουζούκη και υπέβαλε αίτημα αναβολής, με γνωστοποίηση της ημερομηνίας αναβολής στη μετ' αναβολή δικάσιμο χωρίς εκ νέου κλήση και με κατάθεση του προβλεπομένου από τη διάταξη του άρθρου 241§3 ΚΠολΔ παραβόλου (189428260956804100054), από το συνήγορο που υπέβαλε το αίτημα, όπως η §3 προστέθηκε με το άρθρο 35 του ν. 4446/2016 (βλ. σημείωση των παραστάσεων επί του εισαγωγικού της παρούσας δικογράφου και 686, 687 ΚΠολΔ περί της μη αναγκαιότητας κλητεύσεως στη μετά από αναβολή δικάσιμο στην περίπτωση αυτή).

Με τις διατάξεις του όγδοου κεφαλαίου (άρθρα 46 έως 53) του ν. 2121/1993 "πνευματική ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα", νομοθετήθηκε η προστασία των συγγενικών, προς την πνευματική ιδιοκτησία, δικαιωμάτων, δηλαδή των δικαιωμάτων σε εργασίες ("εισφορές"

κατά την ορολογία του νόμου), που σχετίζονται με την πνευματική ιδιοκτησία ή ακόμη έχουν και κάποιες ομοιότητες με αυτή, δεν μπορούν όμως να αναχθούν σε αυτοτελή πνευματικά έργα, διότι δεν εμφανίζουν τα κρίσιμα στοιχεία της πνευματικής δημιουργίας, συμβάλλουν όμως, και μάλιστα πολλές φορές καθοριστικά, στη δημόσια εκτέλεση, στην αναπαραγωγή και γενικά στη διάδοση των έργων αυτών. Ο καθορισμός των δικαιούχων των συγγενικών δικαιωμάτων προκύπτει από τους κανόνες που αναγνωρίζουν τα σχετικά δικαιώματα. Έτσι, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 46 παρ. 1, 47 παρ. 1 και 48 παρ. 1 του προαναφερόμενου ν. 2121/1993, εισφορές παρέχουν κυρίως οι καλλιτέχνες που ερμηνεύουν ή εκτελούν τα έργα και οι παραγωγοί υλικών φορέων ήχου και εικόνας. Οι εισφορές των προσώπων αυτών χρειάζονται προστασία, ώστε να μη γίνονται αντικείμενο οικειοποίησης και εκμετάλλευσης από τρίτους, η προστασία δε αυτή συγκεκριμενοποιείται στη διάταξη του άρθρου 49 παρ. 1 του ν. 2121/1993, σύμφωνα με την οποία, όταν ο υλικός φορέας ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας που έχει νόμιμα εγγραφεί, χρησιμοποιείται για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιονδήποτε τρόπο, όπως ηλεκτρομαγνητικά κύματα, δορυφόροι, καλώδια ή για την παρουσίαση στο κοινό, ο χρήστης οφείλει εύλογη και ενιαία αμοιβή στους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες, των οποίων η ερμηνεία ή η εκτέλεση έχει εγγραφεί στον υλικό φορέα και στους παραγωγούς των υλικών αυτών φορέων. Η αμοιβή που καθιερώνεται με την παραπάνω διάταξη του ν. 2121/1993 είναι ενιαία, με την έννοια ότι προσδιορίζεται στο συνολικό ποσό αυτής για όλες τις κατηγορίες δικαιούχων με την ίδια απόφαση και πληρώνεται μια φορά από το χρήστη, κατανεμόμενη μεταξύ των δικαιούχων και δη μεταξύ αφενός των μουσικών και ερμηνευτών-εκτελεστών και αφετέρου των παραγωγών. Το δικαίωμα της εύλογης αμοιβής των προαναφερόμενων, σύμφωνα με την παρ. 2 του παραπάνω άρθρου 49 του ν. 2121/1993, είναι ανεκχώρητο και η είσπραξη της υποχρεωτικά από το νόμο ανατίθεται στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης των δικαιωμάτων αυτών, οι οποίοι λειτουργούν κατά τους όρους των άρθρων 54 επ. του ν. 2121/1993, υποχρεούμενοι, ειδικότερα, να διαπραγματεύονται, να συμφωνούν αμοιβές για τα μέλη τους, να προβάλλουν

τις σχετικές αξιώσεις και να εισπράττουν τις αντίστοιχες αμοιβές από τους χρήστες και να τις αποδίδουν στα μέλη τους, εξασφαλίζοντας την προσήκουσα μεταξύ αυτών κατανομή. Για την επίτευξη του σκοπού αυτού, μάλιστα, καταρτίζουν κατάλογο με τις αμοιβές που απαιτούν από τους χρήστες (αμοιβολόγιο), ο οποίος γνωστοποιείται στο κοινό με δημοσίευση του στον ημερήσιο τύπο. Ο υπολογισμός δε της απαιτούμενης αμοιβής, κατά τις συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 55 παρ. 1β, 58 και 32 παρ. 1 του ν. 2121/1993, γίνεται, κατ' αρχάς, σε ποσοστό επί των ακαθαρίστων εσόδων ή εξόδων ή συνδυασμού των ακαθαρίστων εξόδων και εσόδων που πραγματοποιούνται από την επαγγελματική δραστηριότητα αυτού που εκμεταλλεύεται το έργο που προέρχονται από την εκμετάλλευση του. Εάν, όμως, η βάση υπολογισμού της ποσοστιαίας αμοιβής είναι πρακτικά αδύνατο να προσδιορισθεί ή ελλείπουν τα μέσα ελέγχου για την εφαρμογή της ή τα έξοδα που απαιτούνται για τον υπολογισμό και τον έλεγχο είναι δυσανάλογα με την αμοιβή που πρόκειται να εισπραχθεί, αυτή μπορεί να υπολογισθεί σε ορισμένο, κατ' αποκοπή, ποσό. Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ των χρηστών και των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης ως προς την εύλογη αμοιβή, αυτή, καθώς και οι όροι πληρωμής της, καθορίζονται από το μονομελές πρωτοδικείο, κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, ενώ οριστικά για την αμοιβή αποφαινεται το αρμόδιο δικαστήριο. Με τον τρόπο αυτό εξασφαλίζεται ένα αποτελεσματικό σύστημα προστασίας των συγγενικών δικαιωμάτων, δεδομένου ότι η εφαρμογή της διαδικασίας των ασφαλιστικών μέτρων παρέχει τη δυνατότητα της ταχείας και προσωρινής ρύθμισης της εν λόγω διαφοράς, που συνεπάγεται την άρση των εμποδίων στη διακίνηση των πνευματικών έργων, έως ότου το αρμόδιο όργανο αποφανθεί οριστικά περί του ύψους της οφειλόμενης από τους χρήστες εύλογης αμοιβής. Περαιτέρω, ήδη ισχύει ο Ν. 4481/2017, σκοπός του οποίου είναι η ρύθμιση ζητημάτων συλλογικής διαχείρισης δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων, καθώς και η χορήγηση πολυεδαφικών αδειών για επιγραμμικές χρήσεις μουσικών έργων στην εσωτερική αγορά, δημιουργώντας ένα αυτόνομο

και ανεξάρτητο νομικό πλαίσιο για τη διαχείριση πνευματικών και συγγενικών δικαιωμάτων που έρχεται να συμπληρώσει το βασικό νόμο για την πνευματική ιδιοκτησία (ν. 2121/1993 «Πνευματική ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα»). Ταυτόχρονα, ενσωματώνεται η Οδηγία 2014/26/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 26ης Φεβρουαρίου 2014 για τη συλλογική διαχείριση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων, καθώς και για τη χορήγηση πολυεδαφικών αδειών για επιγραμμικές χρήσεις μουσικών έργων στην εσωτερική αγορά (ΕΕΕΚ 1. 84/72 20.3.2014) στην ελληνική έννομη τάξη. Πιο συγκεκριμένα αναφορικά με τη συλλογική διαχείριση, προβλέπονται προϋποθέσεις και κριτήρια που εξασφαλίζουν ένα υψηλό επίπεδο διακυβέρνησης, οικονομικής διαχείρισης, διαφάνειας και λογοδοσίας και θέτουν το πλαίσιο λειτουργίας και εποπτείας των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης και των ανεξαρτήτων οντοτήτων διαχείρισης. Παράλληλα εμπεριέχονται ρυθμίσεις που έχουν ως στόχο τον περιορισμό των παραβιάσεων δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων στο διαδίκτυο με γνώμονα τα συμφέροντα και τα δικαιώματα όλων των μερών και το κοινοτικό κεκτημένο. Στο πρώτο μέρος, περιέχει ρυθμίσεις για ζητήματα δημόσιας εκτέλεσης μουσικής σε καταστήματα και επιχειρήσεις. Η Οδηγία δεν παρεμβαίνει σε όλα τα ζητήματα συλλογικής διαχείρισης δικαιωμάτων. Ζητήματα, όπως η ατομική διαχείριση, η υποχρεωτική συλλογική διαχείριση, τα τεκμήρια εκπροσώπησης και η μεταβίβαση δικαιωμάτων σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, επαφίενται στον εθνικό νομοθέτη. Στο πλαίσιο αυτό έχουν γίνει και οι σχετικές νομοθετικές ρυθμίσεις στον παρόντα νόμο, όπου κρίθηκε απαραίτητο, τροποποιώντας ταυτόχρονα και ορισμένες διατάξεις του ν. 2121/1993. Το άρθρο 22 ρυθμίζει τις άδειες χρήσης, τον καθορισμό ύψους αμοιβής και εύλογης αμοιβής και ενσωματώνει τις παραγράφους 1, 3 και 4 του άρθρου 16 της Οδηγίας. Στην παράγραφο 1 ορίζεται ότι οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι δικαιούχοι πρέπει να διενεργούν διαπραγματεύσεις για τη χορήγηση αδειών με καλή πίστη. Στο πλαίσιο μάλιστα αυτό ανταλλάσσουν κάθε αναγκαία πληροφορία. Η υποχρέωση ανταλλαγής των αναγκαίων

πληροφοριών βαρύνει και τα δύο μέρη. Η παράγραφος 6 ενσωματώνει την παράγραφο 1 του άρθρου 35 της Οδηγίας και ρυθμίζει περιπτώσεις διαφορών μεταξύ χρηστών και οργανισμών συλλογικής διαχείρισης και συγκεκριμένα τη διαφωνία ως προς το ύψος της αμοιβής. Η ρύθμιση της παραγράφου 6 υπήρχε και στην καταργούμενη με το παρόν διάταξη της παρ. 2 του άρθρου 56 του ν. 2121/1993. Διαφοροποιείται ωστόσο σε σχέση με αυτήν ως προς τον όρο που χρησιμοποιείται για τον καθορισμό του ποσού, το οποίο οφείλει να προκαταβάλει ο χρήστης σε περίπτωση που διαφωνεί με το ύψος της αμοιβής που αξιώνει ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης. Στην παράγραφο 7 ρυθμίζεται η περίπτωση διαφωνίας μεταξύ χρήστη και οργανισμού συλλογικής διαχείρισης για το ύψος της εύλογης αμοιβής του άρθρου 49 του ν. 2121/1993. Κατόπιν αίτησης του χρήστη ή του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης το Μονομελές Πρωτοδικείο, το οποίο δικάζει κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, καθορίζει προσωρινά το ύψος της εύλογης αμοιβής και τους όρους πληρωμής της και επιδικάζει προσωρινά το ήμισυ τουλάχιστον της εύλογης αμοιβής που καθόρισε. Στη συνέχεια αναφέρεται ότι και σε αυτήν την περίπτωση για να καταστεί οριστική η απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου εφαρμόζονται το δεύτερο και το τρίτο εδάφιο της προηγούμενης παραγράφου, δηλαδή το Μονομελές Πρωτοδικείο κατόπιν αίτησης του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης ή χρήστη προσδιορίζει οριστικά την αμοιβή και την επιδικάζει. Τέλος, κατά τη διάταξη του άρθρου 55 παρ. 2 εδ. α' του ως άνω νόμου, τεκμαίρεται ότι οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης ή προστασίας έχουν την αρμοδιότητα διαχείρισης ή προστασίας όλων των έργων ή όλων των πνευματικών δημιουργιών, για τα οποία δηλώνουν εγγράφως ότι έχουν μεταβιβασθεί σε αυτούς οι σχετικές εξουσίες ή ότι καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα. Με τη διάταξη αυτή θεσπίζεται μαχητό τεκμήριο που λειτουργεί κατ' αρχήν αποδευκτικά και αποβλέπει στη διευκόλυνση της απόδειξης, εκ μέρους των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικών προς τούτα δικαιωμάτων, της νομιμοποίησής τους, τόσο για την κατάρτιση των σχετικών συμβάσεων και την

είσπραξη των προβλεπόμενων από τον παραπάνω νόμο αμοιβών, όσο και για τη δικαστική προστασία των δικαιούχων των δικαιωμάτων αυτών, ενισχύοντας έτσι σημαντικά την έναντι των χρηστών θέση των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, η οποία υπό το προϊσχύον δίκαιο ήταν ιδιαίτερα ασθενής, με εντεύθεν συνέπεια τη μαζική προσβολή των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων (βλ. ΕφΘες 1810/2012, ΕΛ 929/2010, ΕφΘες 259/2010, ΤρΝομΠλ Νόμος).

Στην προκείμενη περίπτωση η αιτούσα, αστικός μη κερδοσκοπικός συνεταιρισμός, που αποτελεί ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης του συγγενικού δικαιώματος του άρθρου 49 ν. 2121/1993, εκθέτει ότι εκπροσωπεί τους παραγωγούς ήχου, τους τραγουδιστές και τους μουσικούς (οργανισμοί «GRAMMO», «ΕΡΑΤΩ» και «ΑΠΟΛΛΩΝ», που συνέστησαν αυτή), έχοντας ως μέλη της δημιουργούς και επαγγελματίες (μουσικούς, τραγουδιστές - ερμηνευτές και παραγωγούς υλικών φορέων ήχου και εικόνας - ήχου) καθώς και τα συναφή (ως προς την εταιρική τους δραστηριότητα) νομικά πρόσωπα που διαλαμβάνονται ειδικά στο δικόγραφο της αίτησης. Ότι, υπό την ιδιότητά της αυτή και έχοντας την προβλεπόμενη από το άρθρο 49 του ν. 2121/1993 αρμοδιότητα και υποχρέωση, μεταξύ άλλων, της είσπραξης, της δικαστικής διεκδίκησης και της διανομής της από το νόμο προβλεπόμενης εύλογης αμοιβής των μελών της, συνέταξε αμοιβολόγιο κατά τα προβλεπόμενα στις οικείες διατάξεις, το οποίο δημοσίευσε κατά νόμο, καλώντας αυτούς σε σύναψη σχετικής συμφωνίας για την καταβολή των νόμιμων αμοιβών τους. Ισχυριζόμενη, τέλος, ότι οι καθ' ων, που διατηρούν και εκμεταλλεύονται καταστήματα υγειονομικού ενδιαφέροντος στα Τρίκαλα, παρότι προβαίνουν ανελλιπώς σε δημόσια παρουσίαση των έργων τους σε αόριστο αριθμό προσώπων - πελατών της, αρνούνται να προβούν σε οποιαδήποτε διαπραγμάτευση και καταβολή της εύλογης και ενιαίας αμοιβής που δικαιούνται τα μέλη τους βάσει του ήδη καθορισμένου αμοιβολογίου, ζητούν:

α) να καθορισθεί από το Δικαστήριο τούτο το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής που από την ένδικη αιτία δικαιούνται τα μέλη τους για τα έτη 2011, έως και 2017, σύμφωνα με τα ποσά που ειδικότερα διαλαμβάνονται στο Ν

δικόγραφο της αίτησης για κάθε περίοδο κάθε έτους, πλέον του αναλογούντος φόρου προστιθέμενης αξίας, β) να υποχρεωθεί έκαστος των καθ' ων η αίτηση να καταβάλει, προσωρινά, το ήμισυ εκ των προαναφερόμενων ποσών για την κάθε κατηγορία στην αιτούσα με το νόμιμο τόκο από την πρώτη ημέρα του μηνός Ιανουαρίου κάθε επόμενου της αιτούμενης χρήσεως έτους, άλλως από την επίδοση της αίτησης και μέχρι την ολοσχερή εξόφληση τους και γ) να υποχρεωθούν οι καθ' ων η αίτηση να προσκομίσουν καταλόγους με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποιήθηκε, προκειμένου να προβεί στη διανομή των αμοιβών στους δικαιούχους και να καταδικαστούν στην καταβολή της δικαστικής δαπάνης της. Με το περιεχόμενο αυτό και αιτήματα, η υπό κρίση αίτηση παραδεκτώς εισάγεται για να συζητηθεί κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου, που είναι καθ' ύλη και κατά τόπο αρμόδιο (άρθρα 49 παρ. 1 ν. 2121/1993, 22 και 686 επ. ΚΠολΔ) και είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1, 3, 32, 46, 47, 49, 54 έως 58 ν. 2121/1993 και 22 παρ. 7 του Ν. 4481/2017, σύμφωνα με όσα διαλαμβάνονται στις νομικές σκέψεις που προηγήθηκαν, καθώς και σε αυτές των άρθρων 686 επ., 728 παρ. 1 περ. ζ', 729 παρ. 2, 176 και 191 αρ. 2 ΚΠολΔ και 346 ΑΚ. Ωστόσο, ως μη νόμιμο πρέπει να απορριφθεί το παρεπόμενο αίτημα καταβολής τόκων από την αρχή κάθε επόμενου έτους (1^η Ιανουαρίου) στο οποίο αφορά η αξίωση, το οποίο είναι μη νόμιμο και, συνεπώς, απορριπτέο, δεδομένου ότι για το προηγούμενο της επίδοσης της αίτησης χρονικό διάστημα, η όχληση δεν είναι ακριβής και ορισμένη, ενόψει άλλωστε και της σωρεύσεως αιτήματος καθορισμού εύλογης αμοιβής, με αποτέλεσμα να μην προκύπτει, η έκταση της απαίτησης, το είδος της και τα προβλεπόμενα στο νόμο προσδιοριστικά του ύψους της στοιχεία και όχι πάντως, κατά αναμπίβολο (ΕφΑθ 3107/2010, αδημ στο νομικό τύπο), ενώ όσον αφορά στο ποσό που αντιστοιχεί στο νόμιμο ΦΠΑ, η περί τοκοδοσίας υποχρέωση γεννάται από τη στιγμή της καταβολής της εύλογης αμοιβής και έκδοσης της σχετικής προς τούτο απόδειξης από την αιτούσα (ΜΠΑΘ

777/2018. ΤρΝομΠλ Νόμος). Πρέπει, συνεπώς, η αίτηση, κατά το μέρος που κρίθηκε παραδεικτική και νόμιμη, να ερευνηθεί, περαιτέρω, κατ' ουσίαν.

Από την κατάθεση του μάρτυρα αποδείξεως που εξετάστηκε ενόρκως στο ακροατήριο αυτού του δικαστηρίου του (), και από όλα, ανεξαιρέτως, τα έγγραφα που προσκομίζει η αιτούσα και την εν γένει συζήτηση της υπόθεσης, πιθανολογήθηκαν τα ακόλουθα: Η αιτούσα, αστική μη κερδοσκοπική εταιρία, συνιστά ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης του συγγενικού δικαιώματος του άρθρου 49 του ν. 2121/1993 με μόνους εταίρους τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης «GRAMMO», «ΕΡΑΤΩ» και «ΑΠΟΛΛΩΝ». Έχει συσταθεί νόμιμα κατά το άρθρο 54§44 του Ν. 2121/1993, με καταχώρηση του καταστατικού της στο Πρωτοδικείο Αθηνών (αρ. 15616/6.10.2011) και έγκριση με την υ.α 687/124043/2011. Περιλαμβάνει ως μέλη της τους εξής οργανισμούς : 1) την αστική μη κερδοσκοπική εταιρία GRAMMO, που έχει νόμιμα συσταθεί και έχει ως μέλη τις δισκογραφικές εταιρίες - παραγωγούς υλικών φορέων ήχου και εικόνας, 2) τον αστικό μη κερδοσκοπικό συνεταιρισμό περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία ΕΡΑΤΩ, που έχει ως μέλη τους έλληνες τραγουδιστές και 3) τον αστικό μη κερδοσκοπικό συνεταιρισμό περιορισμένης ευθύνης με τον διακριτικό τίτλο ΑΠΟΛΛΩΝ, που έχει ως μέλη Έλληνες μουσικούς. Από τα μέλη τους, μουσικούς, ερμηνευτές - τραγουδιστές και παραγωγούς υλικών φορέων ήχου, έχει ανατεθεί η διαχείριση των συγγενικών τους δικαιωμάτων για το σύνολο του ρεπερτορίου τους. Η ίδρυση εκάστου των ανωτέρω οργανισμών έγινε σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 44 έως 57 του ν. 2121/1993 και η λειτουργία αυτών εγκρίθηκε με νόμιμα δημοσιευμένη στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως απόφαση του Υπουργείου Πολιτισμού, το οποίο και ελέγχει, σύμφωνα με το άρθρο 54 παρ. 4 του ν. 2121/1993, τον αριθμό των καλλιτεχνών που έχουν αναθέσει στους παραπάνω οργανισμούς τη διαχείριση των εξουσιών που απορρέουν από τα περιουσιακά τους δικαιώματα επί των έργων τους καθώς και την τήρηση των διατάξεων του ν. 2121/1993 και των κανονισμών του [(βλ τοις υπ' αριθμ. 9528/1995, 11089/199, και 11083/1997 αποφάσεις του Υπουργού Πολιτισμού,

που δημοσιεύτηκαν νόμιμα στην εφημερίδα της Κυβερνήσεως (ΦΕΚ 1164/30-12-1997), την υπ' αριθ. 686/124043/2011 του Υπουργού Πολιτισμού (ΦΕΚ Β 3245/30.12.2011). Όπως, δε, προκύπτει από τους προσκομιζόμενους από την αιτούσα καταλόγους των μελών της, ο αριθμός τούτων είναι πολύ μεγάλος και ικανός να θεωρηθεί ότι η αιτούσα αντιπροσωπεύει την πλειονότητα των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων που ανήκουν στις ως άνω κατηγορίες. Επομένως, τεκμαίρεται ότι ο αιτών οργανισμός έχει την αρμοδιότητα διαχείρισης και προστασίας όλων των έργων και όλων των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων που ανήκουν στις ως άνω κατηγορίες, νομιμοποιούμενος στην άσκηση όλων των δικαιωμάτων των μελών του στα οποία περιλαμβάνονται και η κατάρτιση συμβάσεων καθώς και ο καθορισμός αμοιβολογίου ή, σε περίπτωση διαφωνίας, ο δικαστικός καθορισμός της εύλογης αμοιβής των μελών του, ανεξάρτητα αν υφίσταται και άλλη κατηγορία δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων. Περαιτέρω, προκύπτει ότι καταρτίσθηκε κοινό αμοιβολόγιο από τα μέλη της αιτούσας με γνωστοποίηση το κοινό (σύμφωνα με το άρθρο 56 παρ. 3 του ως άνω Νόμου) [βλ «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ» (2-5-2003), «ΑΥΓΗ» (6-6-2003) και «ΓΕΝΙΚΗ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΩΝ» (2-5-2003)], ενώ ήδη η αιτούσα έχει προβεί σε τροποποίηση του αμοιβολογίου και έχει προβεί σε σχετικές δημοσιεύσεις (Αγορα-29/5/15, Αυγή-6/5/2015, Ριζοσπάστης-18-6-15.), ενώ επίσης το αμοιβολόγιό της έχει γνωστοποιηθεί στο κοινό με ανάρτηση στην ιστοσελίδα της, καθώς και στην ιστοσελίδα του ΟΠΠ. Βάσει αυτού για επιχειρήσεις όπου η μουσική είναι απλώς χρήσιμη, όπως εν προκειμένω, της κατηγορίας Β1 του αμοιβολογίου, στην οποία εμπίπτουν καφετέριες, εστιατόρια, καφεενεία, αναψυκτήρια, ταχυφαγεία καφέ-ζαχαροπλαστεία, internet-café), καθορίζεται αμοιβή για καταστήματα ως 50τ.μ ύψους 100 ευρώ καθ' έτος, από 100-200 τ.μ, αμοιβή ύψους 150ευρώ καθ έτος κλπ. Περαιτέρω, πιθανολογήθηκαν τα εξής: 1) Ο πρώτος καθ' ου

) διατηρεί και εκμεταλλεύεται κατάσταση υγειονομικού και ενδιαφέροντος στην _____ με τον
διακριτικό τίτλο _____ με αντικείμενο δραστηριότητας την παροχή

υπηρεσιών «ΚΑΦΕΤΕΡΙΑΣ» στην οποία παρέχονται προεχόντως υπηρεσίες προβολής αθλητικών γεγονότων μέσω εγκατάστασης γιγαντοοθόνης, ως προκύπτει από ιστοσελίδα κοινωνικής δικτύωσης (facebook) που προσκομίζεται η αιτούσα. Κατά την κατάθεση του μάρτυρά της προσφέρεται μόνο καφές στο συγκεκριμένο χώρο. Το εν λόγω κατάστημα λειτουργεί καθ' όλη τη διάρκεια του χρόνου (μη εποχιακό), από το 2011 (λειτουργία από το 2000 ως προκύπτει από την ίδια ως άνω ιστοσελίδα), ο χώρος του ωστόσο δεν προκύπτει ότι είναι μεγαλύτερος των 50τ.μ, ως ισχυρίζεται η αιτούσα, καθόσον δεν επιβεβαιώνεται η εκτίμηση αυτή, από κάποιο αποδεικτικό μέσο, αφού από τις προσκομιζόμενες φωτογραφίες του χώρου προκύπτει ότι πρόκειται για ένα κατάστημα με εγκατάσταση 10 περίπου τραπεζοκαθισμάτων, γεγονός που επηρεάζει το ύψος της αμοιβής, με βάση το αμοιβολόγιο που έχει καταρτίσει. Στο κατάστημα υπάρχουν εγκατεστημένα ηχεία και γίνεται χρήση μουσικής, σε χαμηλή ένταση, με αναπαραγωγή τραγουδιών, η οποία λειτουργεί υποστηρικτικά στην παροχή υπηρεσιών του καταστήματος. Συνεπώς η μουσική για το εν λόγω κατάστημα είναι απλώς χρήσιμη, εντασσόμενη, ως εκ τούτου στην υπό στοιχείο «B1» κατηγορία του καταρτισθέντος από την αιτούσα αμοιβολογίου. 2) Ο τέταρτη καθ' ης διατηρεί και εκμεταλλεύεται κατάστημα υγειονομικού ενδιαφέροντος στα
με τον διακριτικό τίτλο

με αντικείμενο δραστηριότητας την παροχή υπηρεσιών «καφενείου» και χώρου παρακολούθησης αθλητικών αγώνων, με παροχή υπηρεσιών σερβιρίσματος, ως προκύπτει από διαφημιστικές αναρτήσεις του ιδιοκτήτη σε ιστοσελίδα κοινωνικής δικτύωσης που προσκομίζει η αιτούσα (facebook). Ο χώρος περιλαμβάνει αίθουσα 80τ.μ περίπου. Το εν λόγω κατάστημα λειτουργεί καθ' όλη τη διάρκεια του χρόνου (μη εποχιακό), από τον Ιανουάριο του 2012 και όχι από το 2011, όπως επίσης αβάσιμα ισχυρίζεται η αιτούσα, ισχυρισμός που επηρεάζει το χρόνο της αμοιβής, σύμφωνα με όσα θα αναφερθούν στη συνέχεια, αφού δεν προσκομίζεται κάποιο αποδεικτικό μέσο που να καθιστά βάσιμο τον ισχυρισμό για χρόνο λειτουργίας από το 2011, αφού η παλαιότερη ανάρτηση από την ιστοσελίδα του καταστήματος στο

facebook που προσκομίζεται αφορά το έτος 2012, η δε πρώτη επαφή προστηθέντος, στο ηλεκτρονικό ημερολόγιο που τηρεί η αιτούσα, καταγράφεται στις 21/3/2014. Η επιχείρηση λειτουργεί από τις πρωινές ώρες ως την 23:00 περίπου με κύριο αντικείμενο την παροχή υπηρεσιών χώρου συγκέντρωσης για παρακολούθηση αθλητικών αγώνων και παροχής υπηρεσιών καφενείου. Στο κατάστημα γίνεται χρήση μουσικής μέσω ραδιοφώνου και δύο τηλεοράσεων που υπάρχουν στο χώρο. Συνεπώς η μουσική για το εν λόγω κατάστημα είναι απλώς χρήσιμη, εντασσόμενη, ως εκ τούτου στην υπό στοιχείο «Β1» κατηγορία του καταρτισθέντος από την αιτούσα αμοιβολογίου. Με βάση τα παραπάνω η εύλογη αμοιβή που πρέπει να καταβάλει έκαστος εκ του 1^{ου} και 4^{ης} των καθ' ων για την χρήση των υλικών φορέων ήχου για τα έτη 2011 ως 2017 ο 1^{ος} και για τα έτη 2012 ως και 2017 η 4^η πρέπει να καθοριστεί με βάση το κοινό αμοιβολόγιο που συνέταξε η αιτούσα, και ανέρχεται στο ποσό των 100€ πλέον ΦΠΑ 24% (δεδομένου ότι ως έγινε δεκτό το κατάστημά του είναι μικρότερο των 50τ.μ) για τον πρώτο καθ' ου, ανά έτος και 150€, πλέον ΦΠΑ 24% για την 4^η καθ' ης και συνολικά στο ποσό των $(100 \times 7 \text{ έτη}) = 700\text{€}$ πλέον ΦΠΑ για τον πρώτο και $(150 \times 6 \text{ έτη}) = 900 \text{ €}$ για την τέταρτη. Συνεπώς, η οφειλόμενη εύλογη αμοιβή πρέπει να καθοριστεί, προσωρινά, από το δικαστήριο τούτο καθώς και να επιδικαστεί προσωρινά το ήμισυ των ως άνω προσδιορισθέντων ποσών της εν λόγω εύλογης αμοιβής των δικαιούχων μελών της αιτούσας, καθόσον πολλοί από αυτούς αποβλέπουν στο έσοδο αυτό για την κάλυψη των άμεσων και μη επιδεικτικών αναβολής βιοτικών αναγκών τους, ενώ επείγει και η κάλυψη των εξόδων της αιτούσας (ως εκ περισσού ανεφερόμενα τα ανωτέρω, καθόσον η υπόθεση δεν αφορά ασφαλιστικό μέτρο, κατά την έννοια των άρθρων 682 επ. ΚΠολΔ, τέτοιο δηλαδή που σκοπεί στην εξασφάλιση ή διατήρηση δικαιώματος ή τη ρύθμιση κατάστασης, αλλά μέτρο που σκοπεί την ταχεία και προσωρινή επίλυση της διαφοράς (ΕφΘεσ 259/2010 ΝΟΜΟΣ, Εφαθ 3058/2005 ΔΕΕ 2005.1179). Τέλος, πρέπει να υποχρεωθούν οι καθ' ων η αίτηση να προσκομίσουν στην αιτούσα καταλόγους με τους τίτλους του μουσικού

ρεπερτορίου που χρησιμοποίησαν κατά τα ανωτέρω έτη, για να καταστεί δυνατή η διανομή της ως άνω εύλογης αμοιβής μεταξύ των δικαιούχων. Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή η κρινόμενη αίτηση ως και κατ' ουσίαν βάσιμη κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό και να καταδικαστούν οι καθ' ων η αίτηση στην καταβολή μέρους των δικαστικών εξόδων της αιτούσας, κατά την έκταση της ήττας τους και κατ' αποδοχή ως ουσιαστικά βάσιμου σχετικού αιτήματος της τελευταίας (άρθρα 178 και 191 αρ. 2 ΚΠολΔ και 63 Β του ν. 2121/1993), σύμφωνα με το διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΘΕΩΡΕΙ ότι δεν ασκήθηκε η αίτηση ως προς τους 2^ο, 3^η, 5^η, 6^ο, 7^ο, 8^ο, 9^ο των καθ' ων.

ΔΙΚΑΖΕΙ ερήμην του 1^{ου} και 4^{ης} των καθ' ων.

ΛΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αίτηση.

ΚΑΘΟΡΙΖΕΙ, προσωρινά, το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής που πρέπει να καταβάλει ο καθένας από τους 1^ο και 4^η των καθ' ων στην αιτούσα για τη δημόσια εκτέλεση μουσικών έργων με χρήση υλικών φορέων, που περιλαμβάνουν ερμηνείες - εκτελέσεις μελών της αιτούσας για τα έτη από 2011 ως και 2017 στο συνολικό ποσό των εννιακοσίων ευρώ (700€=100€/έτος), πλέον ΦΠΑ (24%) για τον 1^ο και στο ποσό των εννιακοσίων (900€=150€/έτος), πλέον ΦΠΑ (24%) για την 4^η για τα έτη 2012 ως και 2017.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τους ως άνω καθ' ων η αίτηση να καταβάλουν προσωρινά στην αιτούσα το ήμισυ της εύλογης αμοιβής που αναλογεί σε αυτήν και συγκεκριμένα τον πρώτο, το ποσό των τριακοσίων πενήντα ευρώ (350€) και την τέταρτη το ποσό των τετρακοσίων πενήντα ευρώ (450€), όλα τα ανωτέρω ποσά με το νόμιμο τόκο όσον αφορά το ποσό της εύλογης αμοιβής από την επομένη της επίδοσης της αίτησης, όσον αφορά δε τα ποσά που αντιστοιχούν σε ΦΠΑ από την επομένη της εκδόσεως νόμιμου παραστατικού και μέχρι την εξόφληση.

